

Ο ναζιστής ηγέτης που είπε ότι μονάχα στον ύπνο του έχει κανείς ιδιωτική ζωή στη Γερμανία υποτίμησε το δίχως άλλο τις δυνατότητες του Τρίτου Ράιχ. Στην πορεία του προς την ολοκληρωτική υποταγή, το άτομο που παίρνει στις επόμενες σελίδες τον λόγο για να αφηγηθεί τα όνειρά του είδε τα πράγματα πιο ξεκάθαρα « στα όνειρα, στα νυχτερινά οράματα ».

« Από τότε που τα σπίτια έπαψαν να είναι ιδιωτικοί χώροι, ζω στον βυθό της θάλασσας, για να παραμείνω αθέατος».

«Γύρω στις εννέα το βράδυ, μόλις έχω τελειώσει το ιατρείο μου και ενώ ετοιμάζομαι να ξαπλώσω στον καναπέ και να χαλαρώσω συντροφιά με ένα βιβλίο για τον Ματτίας Γκρύνεβαλντ, βλέπω ξάφνου τούς τοίχους στο δωμάτιο, στο διαμέρισμά μου, νά καταρρέουν. Κοιτάζω γύρω μου, για να ανακαλύψω με φρίκη ότι όλα τα διαμερίσματα, ως εκεί που φτάνει το μάτι, δεν έχουν πια τοίχους. Από κάποιο μεγάφωνο ακούω μια απαίσια φωνή να λέει : "Σύμφωνα με το διάταγμα της 17ης του τρέχοντος μηνός, περί κατάργησης των τοίχων"».

Σε καταδότη μετατρέπεται και το πορτατίφ του κομοδίνου πλάι στο προσκέφαλο μιας άλλης νοικοκυράς· αντί να φωτίσει το δωμάτιο, φέρνει στο φως, με εκκωφαντική ένταση μεγαφώνου, όσα εκείνη μουρμούριζε στον ύπνο της: « Η τραχιά φωνή του πορτατίφ θυμίζει αξιωματικό. Η πρώτη μου σκέψη είναι να σβήσω το φως και να τυλιχτώ στο σωτήριο σκοτάδι. Μα ύστερα λέω στον εαυτό μου: " Μάταιος κόπος". Τρέχω στη φιλενάδα μου, ξεφυλλίζω με αγωνία τον ονειροκρίτη της, μα ή μόνη ερμηνεία που βρίσκω για τη λέξη "πορτατίφ " είναι "βαριά αρρώστια". Για μια στιγμή νιώθω τεράστια ανακούφιση· μεμιάς, όμως, μου έρχεται στο μυαλό ότι στις μέρες μας ο κόσμος χρησιμοποιεί καλού - κακού την "αρρώστια " ως συνθηματική λέξη για τη "σύλληψη ". Βουλιάζω και πάλι μες στη μαύρη απελπισία, παραδομένη στο έλεος της επίμονης τραχιάς φωνής, μολονότι δεν υπάρχει κανείς για να με συλλάβει».

Οι συγκεκριμένες ονειρικές ιστορίες ναι μεν φέρνουν στο φώς την τρομοκρατία, αλλά συγχρόνως λειτουργούν και ως μέσον επιτέλεσης της ίδιας της τρομοκρατίας. Όλες οι ιστορίες αφηγούνται εμπειρίες που συνταράσσουν τα βάθη της ανθρώπινης ύπαρξης, γίνονται αποδέκτες μιας εσωτερικής αλήθειας η οποία όχι απλώς επιβεβαιώθηκε αλλά ξεπεράστηκε κατά πολύ από τη μεταγενέστερη πραγματικότητα του Τρίτου Ράιχ.